

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Angelii Bargaei Commentarius de Obelisco

Angèli, Pietro

Romae, 1586

Paracliti Frangipanis Carmen Ad Xystvm V. Pont. Max.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13181

Inferat ut caelo sancta trophaea Crucis;
 Stetq; supremus apex urbiq; orbiq; verendus,
 Ut numquam fuerit crux meliore loco.
 Exaltata trahit nunc crux ad se omnia: iure
 Nunc exaltata festa Crucis colimus.
 Pontifici id Sixto debes Ecclesia: magnus
 Quem pietatis amor grandia velle facit.

I N C E R T I.

Virginis Augustus gremio considerare Caesar
 Infantem vidit Solis in orbe Deum.
 Tiberius passum voluit se Principe Christum
 Romanis inter numina magna coli.
 Hinc titulos utriusque gerens Obeliscus amica
 Plurima de caelo sacula duxit ope:
 Nunc Sixti nutu Quinti meliore locatus
 Sede, triumphalem tollit ad astra Crucem.

PARACLITI FRANGIPANIS CARMEN
 AD XYSTVM V. PONT. MAX.

Quae lapide ex vno Natura condita, et Arte
 Faucibus undantis Nili, Aegyptiq; remotis
 Finibus, equoreas fuit olim aduecta per undas
 Tybridis ad ripas, et magna ad mœnia Roma
 Imperij moles monumentum insigne, vetusti,
 Pri-

Priscorumq; decus clarum, & memorabile Regū,
 Vaticanum inter, Janumq; obscura latebat.
 Temporis inuidia depressa, & cognita paucis,
 Atque Aeuo tandem diuturno præda futura,
 Et iam aquanda solo, post longa & sacula, tanta
 Vix inter magnas Urbis cernenda ruinas:
 At verò Xysti præclaro munere Quinti
 Pontificis, quo non fuit vnquam iustior alter,
 Inde, vbi tot lustra, ac tot saecula infixæ resedit,
 Atque immota adeò, vt fuerit nulla arte mouēda,
 Vi nulla, demum radicibus eruta ab imis
 Illa foro in medio aereas erecta sub auras
 Conspicienda nitet, calsaq; in sede resulget,
 Excedens altas sublimi culmine turres,
 Perpetuo mansura, & nulli obnoxia sorti:
 Nec iam Casareos cineres seruabit in urna,
 Quos stupet extinctos, miris & laudibus effert
 Ignarum vulgus, solum mortalia querens,
 Admiransq; opera humana, & cœlestia temnens:
 Crux at in excelsò fulgebit vertice sancta,
 Gloria cœlicolum, & nostræ spes certa salutis,
 Qua capita inferno contusa fuere Draconi,
 Qua barathri porta confracta, ad apertaq; cœli
 Ianua, qua nixus collabens constitit orbis.
 Hinc qua septenis florens in collibus olim.

Mar-

Martia Roma diu viguit tot clara Triumphis
 Succubuit demum, ac tantis concussa ruinis
 Nunc laeta & Felix Montem consurgit, in Altum.
 Atque sibi antiquos reparari gaudet honores,
 Et caput exultans ad lucida sidera tollit.
 Hæc tibi sancte Pater debetur gloria laudis,
 Quam sibi frustra alij tentarunt quarere multi
 Pontifices, solusq; tua virtute parasti,
 Qui velut alter Atlas fulcis graue pōdus Olympi,
 Sed manet interea rerum te gloria maior
 Namq; tuis olim gentes populiq; rebelles
 Deuicti auspicijs veneranda ad limina Petri
 Aduentent, pedibusq; tuis prona oscula figent,
 Diuinamq; vicem in terris te iure gerentem
 Rite colent, legesq; tuas, ac iussa subibunt:
 Nec modo sub gelida qui Arcto, Cancroq; perusto
 Quiq; sub Hesperio degunt ac sidere Eoo,
 Alterius sed enim extremis è finibus orbis,
 Vasta per immensi Oceani freta confluet ingens
 Turba virum, populiq; ignoti ad littora nostra
 Accedent, sacro & poscent in fonte lauari
 Vitali afflati Diuini Numinis Aura:
 Mendacesq; Deos, quos iam coluere negantes
 Trinū vnumq; Deum, verū, Aeternūq; Potentēq;
 Esse fatebuntur, Qui verbo cuncta creauit,

Et

Et regit & seruat, Qui ob primi admissa Parentis
 Perpetuis pœnis addictos faucibus Orci
 Eripuit, nosq; ad cœlestia Regna vocauit.
 Denique ouile unum fiet Pastore sub uno
 Pascuaq; ad summi æterna adducetur Olympi.

PHILIPPI POELARII BRVGENSIS FLANDRIÆ

Ordior è Phario transuectam dicere regno
 Molem, quæ nostræ victricia signa salutis
 Imposita, à Sixto gestat, qua nobile templum
 Exultat Petri, felicem saxea moles
 Est sortita locum, locus an felicior ipsa
 Mole, sacri culto memorant ceu carmine vates:
 Sic mihi da Sixti canere immortale laborum
 Musa decus, meritò quem Petri in sede locauit
 Purpurea, sancto pia corda mouente senatus
 Flamme: da tanto recolam qui Principe secla
 Aurea nunc rediere? sepulta Astrea reuisat
 Ut latios fines? ut religionis honores?
 Verum fas aperire prius primordia molis
 Nunc coreus pares cui Nile Sesostride nato
 Intima dum magna rimatur viscera matris,
 Ogygias ornans Urbes, tam nobile saxum
 Pingua quæ Nilus fecundis arua fluentis
 Irrigat, & quæ secentum ditissima Thebe

K

Effun-